

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası
Takipçilerinin “Fıkhi” Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Soru-Cevap

Küfürle Yöneten Bir Yöneticinin Seçilmesine Katılmanın Hükümü

Mouadh Seif Elmi'ya

Soru:

Esselamu Aleykum Şeyhimiz. Bir sorum olacaktır: Habeşistan'a hicret eden sahabelerin Necaşi ile birlikte onun düşmanına karşı savaştıkları, Necaşi'nin galip gelmesini temenni ettikleri ve onun galibiyetinden dolayı sevindikleri doğru mudur? Çünkü bu olay, Tunus'taki bazı şeyhler tarafından parlamento ve cumhurbaşkanlığı seçimlerine katılmanın caiz olduğuna dair delil getiriliyor ve ehveni şer olan partilerin seçilmesine davet ediyorlar. Teşekkür ederim.

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Cevaba başlamadan önce şunu belirteyim; müçtehit, herhangi bir meselede şeri hüküm hakkında araştırma yaparken vakıyı anladıktan sonra şeri delilleri araştırması, ardından onunla ilgili delillere baktıktan sonra meseleye yönelik şeri hüküm istinbat etmesi gerekir... Dolayısıyla bir mesele hakkında bir görüş belirtmesi, sonra bunun ardından kendisinden görüş istinbat edebileceği delilleri araştırması doğru değildir... Çünkü Şer'an talep edilen, şeriata başvurmadır, yani hüküm delillerden almaktır, yoksa önce “müçtehidin” görüşünü alıp sonra bunun ardından bu sözü destekleyen delilleri araştırmak değildir. Dolayısıyla bu fiil, şeriata tabi olmak ve şeri hüküm hakkında araştırma yapmak değil, aksine hevaya tabi olmaktır...

Küfür hükümleriyle hükmeden sistemlere katılmayı caiz görenler ile Allah'ın şeriatından başkasıyla hükmeden ve insanlar için Allah'tan gelen hidayet dışında beşeri sistemler koyan yöneticilerin, milletvekillerinin ve parlamenterlerin seçilmesini caiz görenlerin sözlerini inceleyen bir kimse, onların şeri nasları ileri geri tekrarlayıp durduklarını, hatta sözlerini destekleyecek hiçbir delil şüphesi bile olmadığı halde bunun üzerinde ısrar ettiklerini görecektir... Garip olan şey ise, onların Kitap ve Sünnette mütevatir ve kapsamlı bir şekilde geçen kat'i delilleri bırakarak görüşlerini açığa çıkarmak için birbiriyle örtüşmeyen hususları araştırmalarıdır...

Şimdi soruda bahsedilen meseleyi cevaplayalım:

Siret kitapları gözden geçirildiğinde, sahabelerin Necaşi ile onun düşmanına karşı savaştıklarına delalet eden bir şeyin sabit olmadığı ortaya çıkacaktır. Zira siret kitaplarında, sahabelerin Necaşi'nin düşmanlarıyla ilgili meseleye dair tutumları hakkında, aynısı olmasa da yakın olan rivayetler geçmektedir. Burada soru soran kişiye, İmam Ahmed bin Hanbel'in Müsned'inde, Müslümanların Necaşi ile olan kıssasını ve onlara adil davrandığını anlattıktan sonraki şu şekilde geçen rivayetini aktarıyorum:

(...Biz de onun yanında, hayırlı bir ülkede, hayırlı komşu ile birlikte yaşamaya devam ettik. Dedi ki: Allah'a yemin olsun biz bu halde iken olan oldu – yani onun hükümdarlığı hususunda bir ayaklanma oldu-. Vallahi biz, buna çok üzüldük. Daha önce, herhangi bir şeye hiç bu kadar üzülmemiştik. Ayaklanan adamın, Necaşi'ye üstün gelmesinden ve bu adamın, bizim hakkımızda Necaşi'nin bildiklerini bilmemesinden korkmaya başladık. Nitekim Necaşi onunla Nil Nehrinin kenarında çarpışmaya girdi. Allah'ın Rasulü Sallallahu aleyhi ve Sellem'in ashabı, aramızdan kim savaş yerine gidecek ve olan biteni bize haber verecek? deyince, Zübeyr b. el-Avvam: Ben giderim dedi. O yaş olarak en küçük olanları idi. Onun için bir tulum şişirdiler. O da tulumu göğsüne yerleştirip onun üzerinde yüzerek Nil nehrini geçti ve iki ordunun karşılaştığı yere geldi. Sonra onların yanına gitti. Biz de Necaşi'nin düşmanına karşı galip gelmesi ve ülkesinde güç sahibi olması için Allah'a dua ettik. Sonunda Habeşistan'ın yönetimi tamamen onun eline geçti. Biz Mekke'ye Allah'ın Resulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in yanına dönünceye kadar onun yanında en güzel bir yerdedik.) Bitti.

İbn Kesir'in el-Bidâye ve'n Nihâye adlı eserinde şöyle geçmektedir:

(...Biz de onun yanında, hayırlı bir ülkede, hayırlı komşu ile birlikte yaşamaya devam ettik. Habeşistan'dan bir adam ortaya çıkıp Necâşi'nin elinden iktidarı almak istedi. Vallahi biz, o sırada, o zamana kadar hiç duymadığımız bir üzüntü duyduk; çünkü bu gelecek olan adamın Necaşi'ye üstün gelmesinden ve bu adamın, bizim hakkımızda Necaşi'nin bildiklerini bilmemesinden korkmaya başladık. Necaşi'nin ona galip gelmesi için Allah'a dua ettik. Necaşi bu adamın üzerine yürüdü. Bu sırada Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ashabı birbirlerine: aramızdan savaş yerine gidecek ve olan bitene bakacak bir kimse yok mu?" dediler. Bunun üzerine -aralarından yaşı en küçük olan- Zübeyr Bin Avvam: Ben giderim dedi. (Allah'ın Rasulü'nün ashabı) Zübeyr için bir bir tulumu üfürerek hava doldurdular. O da tulumu göğsüne yerleştirip onun üzerinde yüzerek Nil nehrini geçti ve insanların karşılaştıkları diğer tarafa ulaştı. Oradan da savaş yerine gitti. Böylece Allah o kralı (adamı) hezimete uğrattı, onu öldürdü ve Necaşi ona galip geldi. Bu sırada Zübeyr, hırkasını elinde sallayarak bize geldi ve size müjdeler olsun Allah Necaşi'yi üstün kıldı dedi. Vallahi [bizler], Necaşi'nin üstün gelmesinden dolayı kesinlikle o zamana kadar duymadığımız bir sevinç duyduk. Sonra bir kısmımız Mekke'ye gidene kadar onun yanında kaldık ve bir kısmı da orada kaldı.) Bitti.

Bu kişiler, küfürle yöneten bir yöneticinin seçilmesinin yanı sıra parlamentolara girmek ve Allah'ın dışında yasa koymak için partilerin seçimine katılmanın caiz olduğunu nereden alıyorlar. Yine sahabenin savaşa katıldıklarına dair rivayet olmadığı, hiçbir şeye karar verme hakları olmadığı, dahası zayıf oldukları, haberleri takip etmesi ve kimin üstün geldiğine bakması için yaşça en küçük olanlarını gönderdikleri halde bunun caiz olduğunu nereden alıyorlar:

- "Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ashabı, aramızdan kim savaş yerine gidecek ve olan biteni bize haber verecek? dedi."

- "Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ashabı birbirlerine: Aramızdan savaş yerine gidecek ve olan bitene bakacak bir kimse yok mu? dediler."

Tüm mesele, sahabe Rıdvanullahi Aleyhim'in Necaşi'nin düşmanına galip gelmesine sevinmeleriyle ilgilidir. Çünkü o, Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in kendilerine haber verdiği ve bizzat da şahit oldukları gibi yanında olan hiç kimseye zulmetmeyen adaletli bir kraldır... Dolayısıyla Necaşi'nin kendilerine adil davrandığı gibi adil davranmayacak olan bir düşmanın üstün gelmesinden korktular:

"...Vallahi biz, o sırada, o zamana kadar hiç duymadığımız bir üzüntü duyduk; çünkü bu gelecek olan adamın Necaşi'ye üstün gelmesinden ve bu adamın, bizim hakkımızda Necaşi'nin bildiklerini bilmemesinden korkmaya başladık." "...Vallahi biz, o sırada, o zamana kadar hiç duymadığımız bir üzüntü duyduk; çünkü bu gelecek olan adamın Necaşi'ye üstün gelmesinden ve bu adamın, bizim hakkımızda Necaşi'nin bildiklerini bilmemesinden korkmaya başladık. Necaşi'nin ona galip gelmesi için Allah'a dua ettik..."

O halde küfürle hükmedecek bir yöneticinin seçilmesi veya insanlar için Allah'ın dışında yasa çıkaracak olan parlamento için partilerin seçilmesi hani nerede? Oysa sahabeler, temennide bulundular, sevindiler ve kendilerine adil davranan bir kralın, onlara adil davranmayabilecek olan düşmanına karşı zafer elde etmesi için Allah'a dua ettiler. Dolayısıyla küfürle hükmetmesi veya küfür kanunları çıkarması için bir kişiyi seçtiklerine delalet eden hiçbir şeye katılmadılar...

Bu nedenle bu olayla ilgili, küfürle hükmedecek bir yöneticinin seçilmesinin ve insanlar için Allah'ın dışında yasa çıkaracak olan partilerin seçilmesinin caiz olduğuna dair istidlalin batıllığı, çok fazla bilgiyi ve tedebbürü gerektirmeyen açık bir batıllıktır... Özellikle de Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeye dair subutu ve delaleti kati olan deliller varsa. Bu delillerden bazıları şunlardır:

Allahu Teala şöyle buyurmuştur:

"Aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet (yönet) ve onların arzularına uyma, Allah'ın sana indirdiği hükümlerin bir kısmından seni saptırmalarından sakın." [Maide-49] **فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا** **"Hayır! Rabbine andolsun ki onlar, aralarında çıkan ihtilaflarda seni hakem tayin edip sonra da verdiği hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş"**

olmazlar.” [Nisa-65] أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ “Onlar hâlâ cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü, Allah’tan daha güzel olan kimdir?” [Maide-50]...Ve diğer rivayetler.

Sonra Kureyş kafirleri gelip Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem’e İslam’a göre değil de kendi şeriatlarına göre hükmetmesi için teklifte bulduklarında Sallallahu Aleyhi ve Sellem reddetmiştir:

İbn-u İshak’ın “Siyer ve’l Magâzi” adlı siresinde şöyle geçmektedir: İkrime ve İbn-u Abbas’tan şöyle rivayet edildi; Utbe, Şeybe Bin Rabia, Süfyan Bin Harb, Abdu’d Dâr’ın kardeşi Nadra İbn-u Haris, Beni Esed’in kardeşi Ebu Bahteri ve diğerleri... Toplandılar veya onlardan bazıları güneş battıktan sonra Kabe’nin arka tarafında bir araya geldiler ve birbirlerine şöyle dediler: Muhammed’e bir (heyet) gönderin ve onunla konuşup tartışsınlar. Böylece daha sonra ona karşı mazur sayılırsınız. Bunun üzerine ona (heyeti) gönderdiler... Ve ona dediler ki: Ey Muhammed, biz sana, senin hakkında bir mazeretimiz kalmasın diye geldik... Eğer mal toplamak için böyle bir şeyle geldiysen, sana kendi mallarımızdan toplarız ve aramızda malı en çok olanlardan olursun. Eğer aramızda şeref elde etmek için geldiysen seni efendimiz yaparız. **Eğer mülk (makam) istiyorsan seni kralımız yaparız...** Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, onlara şöyle dedi: مَا أَدْرِي مَا تَقُولُونَ، مَا جِئْتُمْ بِمَا جِئْتُمْ بِهِ لَطَلَبَ أَمْوَالِكُمْ، وَلَا الشَّرَفَ فِيكُمْ، وَلَا الْمَلَكَ عَلَيْكُمْ، وَلَكِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي إِلَيْكُمْ رَسُولًا وَأَنْزَلَ عَلَيَّ كِتَابًا، وَأَمَرَنِي أَنْ أَكُونَ لَكُمْ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَبَلَغْتُمْ رَسُولَ رَبِّي، وَنَصَحْتُمْ لَكُمْ فَإِنْ تَقْبَلُوا مِنِّي مَا جِئْتُمْ بِهِ فَهُوَ حِطَّتُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَإِنْ تَرَدُّوا عَلَيَّ أَصْبِرُ لِأَمْرِ اللَّهِ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ “Ben ne dediğinizi anlamıyorum. Ben size getirdiklerimle ne mallarınızı, ne bir makam, ne bir mülk istemek için gelmedim. Ancak Allah beni size elçi olarak gönderip bana kitap indirdi ve sizi müjdeleyip uyardı emretti. Ben de size Rabbimin emirlerini bildirip nasihatte bulundum. Eğer size getirdiklerimi kabul ederseniz bu, sizin dünyada ve ahiretteki nasibiniz olur. Eğer kabul etmeyip reddederseniz, Allah aramızda hükmedinceye kadar Allah’ın emrine sabrederim.” Veya Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in dediği gibi.) Ebu Nuaym el-Esbahânî’nin nübüvvet delaletleri, 1/233), (İbn Kesir’n Nebevi Sireti 1/479) ve diğer siretlerde de aynı şekilde geçmektedir...

Yine Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’e, bir kısmı kendilerinden bir kısmı da Sallallahu Aleyhi ve Sellem’den olmak üzere bütün işlerinde ortak olmaları ve bir yıl onun ilahına bir yıl da kendi ilahlarına tapma teklifinde bulundular. Bunun üzerine Sallallahu Aleyhi ve Sellem, sadece İslam’ın olması dışında bunları reddetmiştir:

Kurtubi’nin tefsirinde, قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ “De ki: Ey kâfirler!” [Kâfirun-1] suresi hakkında şöyle geçmektedir:

(İbn İshak ve başkalarının İbn Abbas’tan naklettiklerine göre bu sürenin nüzul sebebi şudur: Velid Bin Muğire, Âs Bin Vail, Esved Bin Abdulmuttalib ve Ümeyye Bin Halef Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem ile karşılaşmışlar ve: Ey Muhammed, **haydi biz senin taptığına tapalım. Sen de bizim taptığımızı tap. Böylelikle sen de, biz de bütün işlerimizde ortak olmuş olacağız.** Eğer senin getirdiklerin bizim elimizde bulunanlardan hayırlı ise böylelikle o hayırdan sana ortak olmuş olacağız. Biz de o hayırdan payımızı alacağız. Yok eğer bizim ellerimizdeki senin elindekinden hayırlı ise o vakit sen de bizim işimizde bize ortak olacak ve ondan payını almış olacaksın. Bunun üzerine Allah Azze ve Celle, de ki ey kafirler ayetini indirmiştir...) Bitti.

Taberânî’nin “Câmiu’l Beyan” adlı tefsirinde, قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ “De ki: Ey kâfirler!” [Kâfirun-1] suresi hakkında şöyle geçmektedir:

(Bana Muhammed İbn-u Musa el-Harşî’nin şöyle dediğini rivayet etti: Bize Ebu Halef rivayet etti. Dedi ki: Bize Davud, İkrime ve İbn-u Abbas’tan rivayet etti: Kureyş, Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’e vaatte bulundular. Hem senin hem de bizim için hayırlı olan bir teklifimiz var dediler. (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle dedi: مَا هِيَ؟ “Nedir o?” **Dediler ki: Sen bizim tanrılarımız olan Lât ve Uzza’ya bir yıl tap, biz de senin ilahına bir yıl tapalım.** Bunun üzerine şöyle dedi: حَتَّى أَنْظَرَ مَا يَأْتِي مِنْ عِنْدِ رَبِّي “Rabbimin emri gelinceye kadar bekleyeceğim” Böylece Levhi’l Mahfuz’dan vahiy geldi: قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ “De ki: Ey kâfirler!” [Kâfirun-1])

Şevkanî’nin Fethu’l Kadir adlı eserinde, قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ “De ki: Ey kâfirler!” ayetinin tefsiri hakkında şöyle geçmektedir:

(İbn-u Cerir, İbn-u Ebu Hâtim ve Taberâni, İbn-u Abbas'tan şunu rivayet ettiler: Kureyş, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i çağırdı...Şayet yapmazsan, hem senin hem de bizim için hayırlı olan bir teklifimiz var dediler. (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle dedi: ما هي؟ "Nedir o?" Dediler ki: **Sen bizim tanrılarımıza bir yıl tap, biz de senin ilahına bir yıl tapalım.** Bunun üzerine şöyle dedi: حتى أنظر ما يأتي من عند ربي "Rabbimin emri gelinceye kadar Bunun üzerine Allah katından vahiy geldi: لا أعبد ما تعبدون * فُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ "De ki: **Ey kâfirler! Ben sizin taptıklarınıza tapmam**" [Kafirun-1-2] Allah şu ayeti de indirdi: قُلْ أَفَعْبَرِ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ قُلْ أَفَعْبَرِ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ "De ki: **"Ey cahiller! Bana, Allah'tan başkasına ibadet etmemi mi emrediyorsunuz?"** [Zümer-64] Ve şu kavline kadar: بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ "Hayır! Yalnız Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol." [Zümer-66]...) Bitti.

Bunların hepsi, Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla hükmetmenin ve bu hükme her tür katılımın kesinlikle nehyedildiği hususundaki açık delilleridir. Allah'a ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e açık bir şekilde isyan eden bir kimse dışında hiç kimse bu açık delillerin karşısında durmaz. Bunun dışındaki herhangi bir delil, bu dünyada onu rezil rüsva edecek çürük bir delildir. Allah'ın azabı ise daha büyüktür.

**Kardeşiniz
Ata İbn Halil Ebu Raşta**

**H. 24 Rabius Sâni1437
M. 03/02/2016**

Cevaba, hizbin emirinin aşağıdaki web sitesinden bağlanabilirsiniz:
<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/3683/>